

mag HASADÁS

Elektronikus lapszám – 2015/II.

Elkészült a „Kneipp taposó”, melyet már páran ki is próbáltak.

A különböző méretű kavicsokon, zúzalékon, fenyőkérgen és tobozon történő mezítlábas séta természetes masszázst kínál.

Dehogy mi is tulajdonképpen, mire jó és hogyan kell használni?

A taposó mellé készítettünk egy táblát, amelyen mindezt elolvashatják az érdeklődők.

Amíg viszont elkészül és kihelyezzük, itt egy kis bevezető:

A „találmány” magáról a feltalálójáról Sebastian Kneipp-ről kapta a nevét. Sebastian Kneipp (1821-1897) német katolikus pap volt, aki lelkészi hivatását természetgyógyászati tevékenységgel egészítette ki.

Már fiatal korától fogva tüdő tuberkulózisban szenvedett. Betegségét öngyógyítással próbálta leküzdeni.

Kialakulása:

1849 telén kipróbált egy hatékony módszert, amely abból állt, hogy zihálva elfutott a Dunáig, majd ott levetkőzött és felhevült testtel a jéghideg vízbe merült. Ezután kijött a vízből, felöltözött és hazafutott. A „kezelés” hatására frissebbnek, egészségesebbnek érezte magát, és a következő hetekben több alkalommal is megismételte. Kiegészítésként vízzel öntözgette magát, és fürdőket vett. A kúra hatására Kneipp ismét egészséges lett. A szerzetesről elnevezett kúra a hideg és a meleg víz váltakozása által generált ingerek elvén alapul.

A terápiához hozzátartozik még a szabadban való mozgás is. A taposó mezítláb, a köveken sétálgatva masszírozza talpunk. Nagyon jó hatással van lábunk vérkeringésére, az érfalak megerősödésére. Alkalmazása arra a többször hallott dologra vezethető vissza, hogy mennyire egészséges a mezítláb való sétálgatás akár a földön, mezőn és réten. Reflexzónáink masszírozásával az összes szervünket képes stimulálni. Üdít, frissít, pihentet és rendszeresen alkalmazva nagyon jó hatással van az anyagcsere folyamatokra. Víz hiányában a Kneipp-kúra e részét valósítottuk meg koppánmonostoron a Vezérek Parkjával szemben. Bár senkinek sem vesszük kedvét, hogy lefusson a Dunára egy kis frissítőért, ahogyan Sebastian is tette!

A száraztaposónkban több mint 70 m²-en, különböző méretű, formájú és anyagú talajon fokozható a láb vérkeringése. A pálya a valódi hatását mezítláb használva fejt ki!

Kialakításánál törekedtünk arra, hogy egy talp formájú pályát alakítsunk ki, melyet 12+1 pályával töltöttünk fel.

Már csak a lábujjak kihelyezése van hátra (melyet farönkökkel oldunk meg) és kész is van a koppánmonostori taposó! A „bevalók” egészét Koppánmonostorról gyűjtöttük!

Pályák:

- fakéreg
- homok
- toboz
- „szikla”
- fű (aminek még nőnie kell)
- agyag
- föld
- téglá
- kukoricacsutka
- nagy Duna kavics
- akác
- kis Duna kavics
- + zúzottkő

Jó egészséget!

Tenni vagy nem tenni...

Sokan gondolhatják azt, hogy a környezetvédelmet szóba hozni felesleges, hiszen ez a téma már lerágott csont, teli van vele a sajtó és már-már a vízcsapból is ez folyik. (Ha nem kapunk észbe, lehet, hogy eljön az az idő, amikor már nem folyik víz a csapból.)

A nemtörődöm hozzáállás nem fog változni semmi, vagyis folytatódik a mindenkire és mindenre ártalmas tendencia. Nem kell azonnal globális szinten gondolkodnunk, ezt megteszik azok, akik erre hivatottak.

Azt mondják fejben dől el minden. Hát igen.

Kezdjünk el hát gondolkodni!

Hová vezethet, akár a közeljövőre nézve a nemtörődömségünk és a könnyelműségünk? Bámulják a TV-ből szakadatlanul ránk zúduló reklámokat, melyek tökéletes agymosásként működnek. Megvesszünk minden elektromos kütyüt, ami a kényelmünket szolgálja. Közben eszünkbe sem jut, mennyi elektromos energiát pazarolunk el feleslegesen.

Például, ha mozsárban törjük meg a szemes fűszereket, sokkal ízletesebb eredményre jutunk, mintha elektromos eszközzel tettük volna ugyanezt.

Ezzel nem arra akartam célozni, hogy térjünk vissza nagyanyáink faszenes vasalójához

Az elektromos áram előállításához rengeteg erdőt kivágnak, mert vannak olyan erőművek, melyek az elektromos áram előállításához most is fatüzelést használnak.

Apropó, a víz! Tudjuk, hogy a vízcsapokra szerelhető egyszerű szűrők levegővel dúsítják a kifolyó vizet, és ezáltal kevesebb vizet használunk pl. a mosogatáshoz. Az is köztudott, hogy a zuhanyozás sokkal takarékosabb, mint a kádfürdőzés. Ráadásul a tusolással még bőrünk egészségét és rugalmasságát is védjük, mert általa nem áztatjuk le magunkról a külső hámréteg összességét.

Sok felesleges élelmiszert is vásárolunk, és amit nem tudunk elfogyasztani, megy a kukába! Vagyis a pénzünk jelentős hányada a kukában landol!

Ezzel a meggondolatlan túlvásárlással arra ösztönözzük a gyártóikat, hogy egyre több felesleges és sokszor az egészségünkre is ártalmas élelmiszerdömpinget zúdítsanak a nyakunkba, és egyre többet vásároljunk, pazaroljunk. Azon pedig nem gondolkodunk el, hogy gyártásuk során milyen tetemes mennyiségű mérgező anyag kerül földbe, vízbe, levegőbe.

A lakásunk tisztántartását is megoldhatjuk pénztárca és környezetbarát módon. Itt megint érdemes megemlíteni a s szájbarágós reklámokat! Csodamosópor, gél, kapszula, folttisztító, stb. ! Bizony ebbe a csapdába is könnyen belesétálunk és csalódunk, amikor kíváncsiságunktól vezérelve kipróbáljuk valamelyiket. Nem csak azért, mert korántsem olyan hatásosak, mint ahogyan állítják, hanem előfordul, hogy fabatkát sem érnek. Ezek a hamisított, divatos hangzású tisztítószer.

Na, de miért pont a borsos áru tisztítószeret ne hamisítanák, ha már a filléres áru ecettel is ezt teszik? Aztán a hatástalan tisztítószeret beleöntjük a lefolyóba, ahonnan ezek az élővizedbe és a termőföldbe kerülnek, könnyen belátható, vissza nem fordítható kárt okozva!

Nézzünk körül a kertünkben is. Mérgező vegyi anyagok helyett itt is sikeresen vehetjük be a környezetre ártalmatlan és olcsó házi szereket. A fahamu kitűnően alkalmas a savas kémhatású termőföldek lúgosítására, ilyenkor be kell ásni a földbe. Növényeink tövéhez szórva sok szívó és rágó bogarat távol tart. Sorolhatnám még tovább, de a monostori emberek, mint kertművelő falusiak biztosan nálam is több okosságot ismernek ebben a témában.

Visszakanyarodva a házi tisztítószerkehez, persze a teljesség igénye nélkül: só, az ecet, a sütőpor, a kávézacc, a szódabikarbóna stb. valóságos csodaszerek. A fogkrém például kitűnő hatással használható fehér vászoncipők tisztításához.

Az ecet, zsír és vízkő oldására egyaránt alkalmas nagy hatásfokkal. A penészgombák eltüntetésére is kitűnő szer. A só és a sütőpor segít eltávolítani a tűzhelyre ráégett ételmaradékot!

Ha a mosógépünket kéthavonta átmoszuk 20%-os ecettel a leghosszabb programon, nem lesz szükségünk többé Calgonra! A fehér ruhák mosásakor adjunk 1-2 tasak szódabikarbónát a mosószerhez, s vakítóan fehér ruha lesz a jutalmunk.

Zuhanykabinunk tálcáját érdemes beszórni sóval, pár órával a kabin takarítása előtt. Az oldalak tisztításához itt is érdemes bevetni az 20%-os ecetet. Biztos vagyok benne, hogy Önök közül sokan ismerik ezeket a környezetkímélő módszereket, sőt még talán többet is, de használják, használjuk-e őket a mindennapokban? Ez fontos kérdés!

Tegyünk rendet végre a fejünkben! Gondolkodjunk el rajta, mennyire élhető jövőt szánunk gyermekeinknek, unokáinknak és az ő gyermekeiknek?

Mi egyszerű emberek is sokat tehetünk azért, hogy környezetünkben minél kevesebb ártalmas anyag kerüljön. Ne szórjuk széjjel a szemetünket! (Másokat ugye megszólunk érte?)

A környezetre különös veszélyek hulladékot –megmaradt gyógyszerek, akkumulátorok stb.- vigyünk központi tároló helyükre. A szelektív hulladék gyűjtés sem ördögtől való. Sajnos ezekből a tárolókból többre lenne szükség a faluban. Reméljük, hogy ennek a sürgető fontosságára már az „illetékesek” is rájöttek, hisz nem elég csak beszélni ennek a fontosságáról, hanem a lehetőséget is meg kell adni, hogy élhessünk vele!

Steczina Mártonné

Az erdei iskolások nyári szünideje

Tudjátok gyerekek, van egy különös erdő, aminek a lakói is érdekesen élnek. A felnőttek dolgozni járnak, a gyermekeik pedig bölcsibe, oviba és iskolába, mint az embergyerekek.

A medve papák, mivel ők nagyon erősek, fakitermeléssel foglalkoznak. A süncsalád a lehullott faleveleket szállítja a gyűjtőhelyre tüskés hátukon. A felnőtt hangyák a legapróbb levéltörmelékeket takarítják el.

Az iskolás állatgyerekek már nagyon várták a nyári szünidőt. Elhatározták, hogy távoli tájakon élő rokonaiknál fogják tölteni a vakációjuk egy részét. Gyors levelezésbe kezdtek, az időpontok egyeztetését beszélték így meg.

A róka ikerpár, akiket Lompinak és Strampinak hívtak, a messzi Északi-sarkon élő sarki róka unokatestvérükhöz utaztak. Sok országon keltek át, mire a messzi északra érkeztek. Utaztak repülőn, vonaton, buszon, mire megérkeztek úti céljukhoz. Még jó, hogy gondos édesanyjuk jó sok meleg ruhát csomagolt nekik, mert olyan hidegbe érkeztek, hogy majd lefagyott az orruk. Közlekedni csak sítalppal vagy sarki kutyák által vontatott szánkón lehetett. Képzeljétek el, milyen vicces látvány volt: rókák utaztak a kutyák vontatta szánon! Lompi és Strampi nagyon élvezte a különös utazást. Erdőt sehol sem láttak, csak nagy fehérséget. Odujuk helyett egy hóba kapart barlangban laktak. sokat síeltek, hógolyóztak, bukfenceztek a friss és nagy hóban.

Nyuszi Juli Amerikába utazott. Először hajókázott életében. Méghozzá egy tengerjáró óriási hajón, aminek a fedélzetén uszoda, teniszpálya és még játszótér is volt. Juli egyáltalán nem unatkozott a hosszú tengeri úton, kipróbált minden játékot. Ő az amerikai prériin élő rokonaihoz igyekezett. A préri az egy óriási füves, bozotos térség. Erdő ezen a részen sincsen és elég nagy a szárazság.

Nyuszikánk csodálkozott is, amikor körülnézett. Óriási örömmel ölelkeztek össze a régi, nem látott rokonok. Juli sok általa eddig még nem ismert állattal ismerkedett meg. Rácsodálkozott a hosszú lábú és hosszú nyakú struccra. Még a hátára is felült ennek a nagytermetű madárnak s vígan szaladgáltak körbe-körbe. A földikutyákkal napestig bújócskáztak.

A fülesbagoly gyerek is hosszú útra indult, hóbagoly unokatestvérét lepte meg látogatásával, Bagi volt a neve. Fülesbagolyunkat pedig Huhunak keresztelték.

Örömteli találkozás után csodálkozva nézegették egymás tollazatának színeit. Bagi, a hóbagoly elmondta rokonának, hogy azért fehérek a tollai, mert mindent befed élőhelyén a hó, és fehér színével beleolvad a tájba. Így nehezebben látják meg a ragadozó madarak. Éppen

ebből az okból barnás tarka a fülesbagoly tollazata. Ő az erdők és bokrok sűrűjében lel egy könnyedén búvóhelyre. Miután elbeszélgettek, nagy köröket repültek. Huhunak nagyon tetszettek a fókák és a pingvinek. Látott sarki rókákat, rénszarvasokat, ezeket az állatokat idáig még nem ismerte. Alaposan megcsodálta a rénszarvasok óriási szarvait. Biztosan rájöttetek már, hogy Huhu Lappföldön járt. Hiszen onnan indul útnak minden télen rénszarvas húzta szánjával a télapó.

Brúnó a barnamackó gyerek is Amerikába utazott. Ő a Yellowstone parkba látogatott. Ez egy óriási vadrezervátum, nagyon változatos felszínnel. Óriási fák, kisebb-nagyobb tavak, magas sziklák és sűrű erdők találhatóak itt. Nagyon sok látogató jár ide. A parkban medvék egész közel merészkednek az emberekhez és sokszor elcsenik a turisták elemózsiáját. A mosómedvék is szeretnek bekukucskálni a hátizsákokba. Brúnó csak ámult-bámult a sok újdonság láttán.

Az erdőben élő vadmacskalány, Lulu pedig Afrikába látogatott, hogy megismerje nagyobb testű vadon élő rokonait. Ő is áthajózta a tengert, csodálkozva nézte a nagy vizet, amelyet még sosem látott.

Afrika őserdejébe félve lépett. Először félve lépegetett a sűrű aljnövényzetben. Aztán felbátorodva bemutatkozott a gepárdnak, a pumának, a jaguároknak. Ezek mind a rokonai voltak. Ezekből az egy fekete szőrű volt. Kikerekedett szemmel csodálta az óriás elefántot, a csíkos zebrát, a hosszúnyakú zsiráfot.

Mindegyik kis erdőlakó sok ismeretet és élményt gyűjtött külföldi vakációjuk során. A jövő nyári szünetre pedig meghívták vendéglátóikat az Ő erdejükbe. Ezt a különleges nyaralást egyikük sem fogja soha elfelejteni!

Steczina Mártonné

Más a gyerekek

Érdekes beszélgetésnek voltam fültanúja a napokban a buszon. Gyermekük különös szokásairól és az „átlagos, jól nevelt gyermekek” viselkedésétől alapjaiban eltérő, másképpen működő gyermekeikről beszélgetett két hölgy. Közel ültem hozzájuk, és így minden szavukat hallottam. Bevallom, érdekelt is, mivel olvastam és hallottam a médiában hasonló témákról.

„A mai gyerek mások, izgágák, figyelmetlenek, durvák, csúnyán beszélnek stb. szoktuk mondani”

Igen, ez nagyjából így is van, tapasztaljuk mi is úton, útfélen. Elkényeztetik őket, nem foglalkoznak velük, durván bánnak velük, rossz példát látnak otthon, ez szokott lenni az általános vélemény! Nem mindig van igazuk azoknak, akik így vélekednek!

A hiperaktív gyerekre legkönnyebb rászütni a bélyeget, hogy „egyszerűen rossz”. A „csak egy dologra” nehezen koncentráló gyereket, koncentrálásra alkalmatlannak nyilvánítják. Nem eléggé elítélendő módon még butának is nézik.

A monostori Mag-ház indított egy nagyszerű, a fenti témához kapcsolódó programot. Kéthetente összejönnek –jöhetnekné- azok a szülők, édesanyák, akik úgy vélik, hogy az ő gyermekük eltér az „átlagostól”, esetleg már diagnosztizál, - nevesített- betegsége van. Ők kötetlen beszélgetések keretében hasznos, tapasztalataik által eredményesnek ítélt

módszereikről tájékoztathatják egymást. Értésülesem szerint a későbbiekben képzett szakemberek tanácsait is meghallgathatják. Ezek a találkozások lelkileg is megerősítik a résztvevőket, hisz látják, hogy nincsenek egyedül, hasonló dilemmákkal küszködnek más családok is és egyáltalán nem kell szégyelniek, sem elbagatellizálni a tényt, hogy az ő gyermekük „más”.

A nagyfokú figyelmetlenséget, hiperaktivitást, esetleges mozgásbeli hiányosságot nagy valószínűséggel nem fogják „kinőni” a gyerekek.

A viselkedési zavarok a gyermekek pszichés fejlődését akadályozzák, ugyanúgy, ahogy a közösségbe való beilleszkedésüket is és ezzel újabb akadályokat gördetnek maguk előtt.

Kedves Szülők! Tegyétek félre fenntartásaikat és vigyék el a problémás viselkedésű gyermekeiket pszichológushoz, aki megfelelő utasítással látja el önöket.

Vissza szeretnék utalni az írásom elején említett anyukák beszélgetésére. Ők éltek az orvosi segítség lehetőségével, ezzel is szemléletük megváltoztatásával gyökeresen megváltozott az egész család élete. Gyermekeik átlagos, néhány tárgyból kiemelkedő teljesítményt mutatnak fel.

Első lépésként vegyék igénybe a lehetőséget, amit a Mag-házi beszélgetések nyújtanak gondjaik megbeszélésére, tapasztalataik átadására.

Steczina Mártonné

Száz fúvós fújta

A múlt hét péntek délutánján különös zenei élményben volt része annak, aki kíváncsi volt a Tatabányai Agora Zenei Esték záró koncertjére.

„Százán fújják” címmel hirdették meg ezt a zenei csemegét. Valóban, majdnem száz zenész fújta hangszerét, mivel az ütőszekció az nem fúvós műfaj, de szervesen összetartoznak.

Az orosz lányi fúvósok és a komáromi Egressy Béni Fúvószeneke tagjai álltak össze erre a rekordlétszámú zenei produkcióra.

A koncert közepe táján már a környező utcákon is lelkes közönség tapsolt a nagyszerű produkciónak. Magyarországon ez volt az első 100 tagú fúvóskoncert, amit, mint az Agórások ígérték jövőre is megrendeznek.

Ezt a nagyszabású eseményt két kitűnő karmester vezényelte le, Szabó Ferenc, az Egressy Béni zenekar vezetője, és Paner Ferenc, a tatabányai zenekar karnagya.

Óriási munkát végeztek, szívből gratulálok nekik és az összes zenésznek is.

Monostori fiataloknak is gratulálhatunk és méltán büszkék lehetünk rájuk, hiszen ők is lelkesen fújták a többiekkel együtt: Bohunka Péter, Györe Zsolt és a legifjabb, a 17 éves Ficsura Martin. Az utóbbi két fiatal tagja a győri Szimfonik Band-nek is, melynek a karnagya a rendkívüli zenészember, Szabó Ferenc, hisz vezetésével több zenekar is a siker útján menetel.

Fotó: avertesagoraja.hu

Steczina Mártonné

A kíváncsi Évike

Nagycsoportos óvodás lesz szeptembertől Évike. Okos, kíváncsi kislány, az égvilágon minden érdekli. Nagymamája alig győzi megválaszolni a sok kérdést, amit a kicsi lány nap, mint nap, úton-útfélen feltesz neki. Évike pár évig a nagymamájánál lakik, mert a szülei külföldön dolgoznak. A kislány már azt is tudja, hogy a külföld, olyan országot jelent, ami nem Magyar, ahol mi élünk, hanem olyan ország, ahol nem magyarul, hanem idegen nyelven beszélnek, például angolul vagy németül vagy másik, számotokra érthetetlen nyelven. Biztosan közöttetek is van olyan kisfiú vagy kislány, aki elkezdett már valamilyen idegen nyelven tanulni.

-Nagymama, mit jelent az a szó, hogy környezetvédelem és mi az a környezet, amit védeni kell? – kérdezte Évike egy reggelen, amikor óvodába mentek.

-Tudod kis unokám, a környezet az, ami mindenhol körülvesz minket. Minden élőlény valamilyen környezetben lakik. A halak a vízben, a vadak az erdőben. A levegő is környezet, ahol a madarak repkednek. A föld, az utca, ahol járunk és a homokozó, ahol játszani szoktál az is környezet. Tulajdonképpen az egész világ egy nagy környezet és a környezetünkre vigyáznunk kell.

-Értem már Mamikám-kiáltott fel Évike. A szobám az az én környezetem. Ha rendet rakok, nem szórom széjjel a csoki papírokat, akkor szép a környezetem és jól érzem magam. Rájöttem arra is Nagymama, hogy a park és az utca nem jó környezet, ha teli van kutya kakival, törött üvegekkel és mindenféle rossz szagú szeméttel.

Azt is mondta az óvó nénink, hogy a homokozóban meg lehet betegedni, mert a cicák szeretnek odajárni WC-re és egészségre ártalmas anyag van az ürülékükben. Ezért takarják le a homokozót, amikor már nem játszunk benne.

-Mama, rájöttem, arra, hogy ez is környezetvédelem, kiáltott fel Évike. A kicsi lány tovább törte a buksiját és máris sorolni kezdte a gondolatait.

-Ha a parkokban összeszedik a kutya kakit és nem szórják szét a szemetet, az is környezetvédelem.

Hallottam két iskolás lányt beszélgetni. Azt mondták, hogy a kistesójuk nem használ eldobható pelust, mert az nem bomlik szét és van benne valami, ami mérgezi a földet, ha kidobják.

-Mama, most jutott eszembe, hogy nem csak mi, emberek betegedhetünk meg az eldobott szemetektől, hanem a föld is. Már értem, hogy az iskolások és a felnőttek miért tartanak szemétszedő napot.

-Mamikám, most nagyon szomorú vagyok. Láttam, hogy a kiserdőben rengeteg szemét van eldobálva. Ha az erdő földje megbetegszik, hova megyünk tavasszal ibolyát szedni és édes illatú gyöngyvirágot szedni?

-Tudod, mit Évikém? Mesélj el a játszótéri kis barátaidnak mindent, amiről most beszélgettünk, ők is megértik majd, hogy miért kell védeni a környezetünket. Az óvodai faliújságra pedig kiteszünk egy felhívást, hogy aki jövő tavasszal is szeretne virágot szedni a kiserdőben, az szombat reggel induljon el az erdőbe összeszedni mindazt, ami nem oda való.

Évike nagyon boldog volt, hogy megint tanult a Nagytól valami okosat és mielőtt a lépcsőházba értek, kiszedte zsebeiből az összegyűrt csoki papírokat és a használt papírsepeket és bedobta őket a kukába.

Steczina Mártonné

MONOSTORI HALNAP

Az idén július 04-én, első alkalommal került megrendezésre, a Monostori Halnap elnevezésű rendezvény. A Komáromi Horgász Egyesület, és a Monostori Kulturális Közhasznú Egyesület közös programszervezésének célja az volt, hogy felelevenítsék a halászattal kapcsolatos hagyományokat. A program reggel 7:00 órakor, horgászversennyel indult a Postaréten, majd 13:00 órától a Dózsa György Művelődési Ház udvarán folytatódtak az események. Kihirdették a horgászverseny győztesét, aki nem más, mint egy ifjú hölgy, Iklódi Réka lett. Ezután kezdetét vette, a halászléfőző verseny. A zsűri döntése alapján, Szeder Károly vehette át az első helyezettnek járó díjat. Az érdeklődők, a művelődési ház nagytermében egy kiállítást tekinthettek meg. Legáth István halászati illetve Kálóczy Miklós aranymosó gyűjteményének darabjait láthatták és beszélgethettek is a gyűjtőkkel. Mindeközben a kivetítőn, csodálatos természetfotók jelentek meg, Nagy Anikó fotósorozatának köszönhetően. A szervezők jövőre is várják az érdeklődőket.

Kovács Ferencné

Az emberi szegénység újabb fejezete.

Áprilishoz hasonlóan, a hétvégén megint megrongálták a koppánmonostori bicikliút mellett lévő Kalotaszeg padot.

Vasárnap reggel hívta fel figyelmünket egy barátunk, majd helyre is állítottunk a nap folyamán.

Vajon mi vezérel bárkit is, hogy ezt tegye egy közalkotással? Ott van, használják! Kényelmes, szép, pihenésre alkalmas... ha otthonra kell, szóljanak, tudjuk kivel lehet faragtatni!

Már az is baj, hogy szebbé tesszük lakóközösségünket?
Ez már a második alkalom, ami sokkol bennünket, monostoriakat.

(Nyáron és kora ősszel készítünk a padok mellé szemeteseket. Reméljük, hogy az erősítőt legalább sikerül majd beledobni!)

Gyerekszáj, gyereklogika

Martina és Nikol testvérek. A nagyobbik, Martina, ő szertornázik, járt egy ideig az FTC-be, aztán váltott, mert táncolni tanul, már 2 ezüstérme van.

Kis hugi a 6 éves, ő tornázni szeretne, nem akar táncolni tanulni. Laza ízületű, rugalmas alkatú kislány.

-Tudod, azért szeretnék tornázni, mert én nagyon hajlékony vagyok. Vannak hajlékonyak és vannak hajléktalanok. Közölte velünk a véleményét. A hajlékonyak tornáznak, a hajléktalanok táncolnak.

Patrik unokám kisiskolás korában osztálykiránduláson járt Bábólnán, az egykori híres versenylótenyésztő ménesbirtokon. Hazaérkezve megkérdezte szüleitől, hogy miért állítottak szobrot Bábólnán egy kínai versenylónak?

Értetlenkedve néztek a kisfiúra, aki állította, hogy a biztosan kínai volt, mert a talapzatára rá volt vésve a neve: Kin-csem.

Nikol az állatkertben sétált szüleivel, amikor az alpakákhoz értek. Megkérdezte, hogy hívják ezeket a négylábúakat. Közölték vele, hogy azok az alpakák. A kislány elgondolkodott: „Ezeket biztosan palántának hívják, mert annak, hogy alpaka nincs semmi értelem” –mondta.

Patrik 2 év körüli volt, mikor édesanyja valami miatt enyhén megdorgálta. A kisfiú felháborodva fordult feléje.

„Csönd, el vagy bújva!” szólt anyjára felháborodottan.

Steczina Mártonné

Zápor

Susogó-suhanó
csillanó fény-folyó
töri meg a fák üde zöld levelét
melyeken igazgyöngyként remegnek
az éltető esőcseppek.
Rengetőznek-ringatóznak
pók-fonallal játszadoznak
közben egyre fogyadoznak.
Lezúdul az ég haragja
a leveleket mossa-mossa,
igazgyöngynyi esőcseppek
eltűnnek a végtelenben

Steczina Mártonné